

Aşk Kutuya Gizlendi

– Şükran Aydoğan · 05 Nisan 2011

gülü soldurduk güzden önce
oysa bahardı mevsim yaza dönünce
aşk derin bir kutuya gizlendi
susmayı seçti gönül iyice
durun durun şöyle kenarda hatıralar
daha çok tazesiniz
andıkça tenimde tutuşur harlar
tuhaf bir çıkmaza düştük gizlice
yalanım yok
şaşkın ve endişeli yüreğim
gün solmadan hazanmı geldi?
ne çabuk kurudu kökleri
yar ellerinde açardı dün
büktü boynunu küskünce

abı-hayat aktı yürek yangınına
uzaktan gelen bir sesmi soğuttu kalp ateşini
hangi zalim şüphe kıydı gülün dalına
dikenleri battı bağrıma acıttı derince
garip bir inleme nerde sızı
bir yer kanıyor yürekte
ağlayan bir göz var belli
döküyor yaşlarını içine

gel gülüm bülbül söylemiyor şarkılarını
kırılma üzülme solma incinme
zaman şifadır sarar yaralarını
suçlama kendini zalimce
olur böyle şeyler hayat bu
fanidir insan düşer vehme gaflete
hele birde kurt girdiyse fikrine
sorgular aşkı yargılar hükmünce
belkide yeniden doğar güneş
lacivert akşamların üzerine
belki yeniden açar yediverenler

tomurcukta kalmıř gllere
adamın biri gelir sevdam der yine
yıkarak gurur bendini söyler aşkı şiiirce

soldumu gller gzden önce
kırdıllarmı dalını...
kurdumu yaprağındaki yeşil
dřtm damla damla gözlerine
bak beyaz sayfalar beklemekte yine
gülüm diyen birini ümitle...

Ş.AYDOĞAN (GLCENAZ)